

ע"פ 48495/06/16 - ע ח נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

עפ"ג 48495-06-16

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד

כב' השופט כרמי מוסק

כב' השופטת שירלי רנר

המערער

ע ח

ע"י ב"כ עו"ד שאול עזרא

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת שרון לארי בבלי) מיום 9.5.16 בת"פ 48044-02-14.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בתקיפה סתם של בת זוג ונדון ל - 120 שעות של"צ וחתימה על התחייבות להימנע מעבירה. הערעור מופנה כנגד ההרשעה בלבד.

2. **ואלה המעשים:** במועד שבין התאריכים 20.10.13 ל - 26.10.13 תקף המערער את בת זוגו בביתם המשותף. המערער דחף את המתלוננת, שהיתה בתקופה הרלבנטית בהריון מתקדם, בגבה וכן צבט אותה בגבה.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער עותר לביטול הרשעת המערער. לטענתו, העבירה בוצעה על רקע ויכוח נקודתי בין המערער למתלוננת, וכיום בני הזוג חיים בשלום ומגדלים את ילדיהם ביחד. מעת ביצוע העבירה חלפו שנים, בהן המערער לא שב על מעשיו ולא נפתחו נגדו תיקים נוספים. המערער הודה במיוחס לו, לקח אחריות על מעשיו והביע חרטה. בנסיבות דן יש לאמץ את המלצת שירות המבחן להימנע מהרשעת המערער. נטען כי במידה שההרשעה תיוותר, המערער לא יוכל לשמש כמורה והוגש אישור לימודים מהמכללה לחינוך. כן נטען כי עניינו של המערער נופל בגדר המקרים בהם ניתן להימנע מהרשעה, בין היתר לאור אופיו הקל של המעשה והתוצאה האפשרית בנושא תעסוקתו של המערער. המערער

עמוד 1

ממלא אחר התנאים הנוגעים באי הרשעה.

ב"כ המשיבה ביקש לדחות הערעור. נטען כי הכלל הוא הרשעה והתנאים לאי הרשעה לא התקיימו בענייננו. פגיעה פיזית במשפחה מובילה ככלל להרשעה. טיב העבירה אינה מאפשרת הימנעות מהרשעה. ההרשעה לא תוביל בהכרח לכך שהמערער לא יוכל לשמש כמורה, שכן אין זו תוצאה אוטומטית מהרשעתו, ועניינו ייבחן לגופו.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער, יליד 1981, עולה כי הינו נשוי ואב לחמישה ילדים, ללא עבר פלילי, היה תלמיד ישיבה וכיום סטודנט להוראה. המערער לקח אחריות על ביצוע העבירה, הביע חרטה וגילה אמפתיה למתלוננת. כיום הוא והמתלוננת חיים יחד בהרמוניה עם ילדיהם. שירות המבחן התרשם כי מדובר באדם המנהל אורח חיים נורמטיבי, ללא קווים אישיות אלימים או עבריינים. הומלץ על הטלת של"צ ולהימנע מהרשעתו.

דין

5. דין הערעור להידחות.

לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, האחריות שלקח על המעשים, הבעת חרטה מצדו ואמפתיה כלפי הקורבן. כמו כן, למערער אין עבר פלילי, תסקיר שירות המבחן בעניינו הינו חיובי, ממנו עולה כי ביצוע העבירה דנן חריגה לאורחות חייו. יחד עם זאת, לחובת המערער נזקפת העובדה כי המערער פגע בשלומה הפיזי, בביטחונה ובכבודה של המתלוננת עת שהיתה בהריון מתקדם. הכלל הוא כי משהוכחה אשמת נאשם בביצוע עבירה, יש להרשיעו. במקרים של אלימות במשפחה, על בית המשפט להציב נורמה ברורה וחד משמעית, שלפיה אדם הנוטל לעצמו את החירות לנקוט בדרכי אלימות כלפי בת זוגו ישלם מחיר משמעותי על מעשיו (ר': ע"פ 4732/10 **מדינת ישראל נ' פלוני** (2012)). הכלל הוא כי ההימנעות מהרשעה או ביטולה, יעשה במקרים חריגים: "**רק במקרים יוצאי דופן, שבהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה**" (ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 341, 337 (1997)). במקרה דנן, המערער לא הוכיח כי הרשעתו תוביל לפגיעה חמורה בו. לענין זה אין די בחשש כללי לפגיעה בעתידו או בפרנסתו של המערער, אלא יש להוכיח פגיעה ממשית וקונקרטית שעלולה להיגרם למערער בגין הרשעתו, ופגיעה כזו לא הוכחה (ר': ע"פ 8528/12 **צפורה נ' מדינת ישראל** (2013); רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** (2013)). לפיכך, בנסיבות דנן, העונשים שקבע בית משפט קמא מקובלים עלינו ולא מצאנו מקום להתערב בהם.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

המזכירות תשלח פסק הדין לצדדים.

ניתן היום כא טבת, תשע"ז, 19 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד